Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 3. Stanisławów, dnia 1. lutego 1923. Rok 3.

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA STANISŁAWOWSKIEGO.

Adres Redakcji i Administracji: Wydział Prezydjalny Województwa Stanisławowskiego w Stanisławowie.

Wychodzi każdego 1. i 15. w miesiącu.

Cena egzemplarza pojedynczego 500 Mk. Całoroczna prenumerata 12.000 Mk.

Prenumeratę należy uiszczać przez Pocztową Kasę Oszczędności na konto Nr. 39672.

Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia władz i urzędów, oraz ogłoszenia instytucy społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają z ich stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji. Opłata za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce wynosi 300 Mk., za całą szpaltę 15.000 Mk., za stronę 30.000 Mk., za ogłoszenie o zgubionych dokumentach 400 Mk. od osoby i wiersza. Należytości za ogłoszenia należy uiszczać przez POCZTOWĄ KASĘ OSZCZĘDNOŚCI na konto Nr. 39672.

Od Redakcji.

Ze względu na wzrost cen kosztów wydawnictwa, podnosi się z dniem 1. lutego 1923 r. prenumeratę Dziennika Urzędowego Województwa Stanisławowskiego z 300 Mkp. na 500 Mkp. za numer pojedynczy, prenumeratę miesięczną na 1.000 Mkp., półroczną na 6.000 Mkp., roczną na 12.000 Mkp.

Przy niniejszym numerze otrzymują prenumeratorowie czeki P. K. O. celem wyrównania dopłaty, którą zechcą jak najrychlej uiścić dla uniknięcia zwłoki w wysyłce Dziennika Urzędowego.

Treść Działu Urzędowego.

Wydział Rolnictwa i Weterynarji: 41. Zgłoszenia o wypłaty zastępcze. — 12. Komisja dla ustalenia cen drzewa budulcowego na cele odbudowy. — 43. W sprawie wydawania zaświadczeń o zdrowotności roślin. — 44. Zwalczanie przemytnictwa.

Wydział Przemysłowy: 45 Rozporządzenie Ministerstwa Robót Publicznych o podwyższeniu taks egzaminacyjnych przemysłowych.

Wydział Robót Publicznych: 46. Pożyczki rządowe dla gmin na budowę elektrowni.

III. Ruch służbowy.

IV. Komunikaty i obwieszczenia.

I.

Dział Urzędowy.

Wykaz Ustaw i Rozporządzeń ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i w Monitorze Polskim, mających moc obowiązującą na terenie Województwa Stanisławowskiego.

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Nr. 1. z dnia 4. stycznia 1923.

Poz. 2 Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 6. grudnia 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w przedmiocie zmiany ogólnych przepisów o totalizatorze na torach wyścigowych towarzystw wyścigów konnych

Poz. 3. Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 9. grudnia 1922 r. o zmianie rozporządzenia Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego, w poruzumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 15. maja 1921 r.. w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 15. lipca 1920 r. o wypłacie zastępczej pewnych kategoryj i wierzytelności należnych obywatelom Państwa Polskiego od niemieckich austro-węgierskich i austrjackich b. rządów zaborczych względnie okupacyjnych.

Poz. 4. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 28. grudnia, 1922 r. w przedmiocie przedłużenia mocy prawnej patentów na wynalazki oraz świadectwa ochronnych na wzory rysunkowe, modele i znaki towarowe, udzielonych na zasadzie poprzednio obowiązujących ustaw.

Poz. 5. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 30. grudnia 1922 r. o zmianach i uzupełnieniach Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Poz. 8. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 1. stycznia 1923 r. o podwyższeniu taryfy osobowej i bagażowej wąskotorowych kolei państwowych oraz prywatnych, znajdujących się w zarządzie państwowym, położonych w obrębie dyrekcji kolei państwowych w Warszawie, Radomiu, Wilnie i Lwowie.

Nr. 3 z dnia 11. stycznia 1923.

Poz. 11. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19. grudnia 1922 r. w sprawie podwyższenia djet należnych funkcjonarjuszom państwowym w razie podróży służbowych do Niemiec, w. m. Gdańska i na Górny Śląsk.

Poz. 12. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30. listopada 1922 r., w przedmiocie uzupełnienia § 7. ustępu do p. 10. rozporządzenia z dnia 13. grudnia 1920 r. o postępowaniu celnem.

Poz. 13. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 30. listopada 1922 w przedmiocie zmiany brzmienia punktu 10. art 10. rozporządzenia o taryfie celnej z dnia 11. czerwca 1920 r.

Poz. 14. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 15 grudnia 1922 r. celem wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23. listopada 1922 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowaniu kwasu octowego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Poz. 15. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 22. grudnia 1922 r. w przedmiocie opłat stemplowych od poświadczeń odbioru, zamieszczanych na asygnacji władz i urzędów państwowych.

Poz. 16. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 29. grudnia 1922 r. w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21. grudnia 1922 w przedmiocie podwyższenia podatku od zużycia olejów mineralnych na obszarze Rzeczypospolitej.

Poz. 17. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 12. grudnia 1922 r. w sprawie zmiany w przepisach o kolejności przyjmowania ładunków nadawanych do wysyłania, oraz o wykonaniu planu przewozowego na zasadzie kolejności.

Nr. 4. z dnia 16. stycznia 1923.

Poz. 18. Ustawa z dnia 7. kwietnia 1922 r. o ratyfikacji porozumienia międzynarodowego, dotyczącego utworzenia Biura Centralnego patentów na wynalazki podpisanego w Paryżu dnia 15. listopada 1920 r.

Poz. 19. Konwencja handlowa między Polską a Austrją, podpisana w Warszawie dnia 25. września 1922 r. zatwierdzona ustawą z dnia 26. września 1922 r.

Poz. 20. Oświadczenie rządowe z dnia 8. stycznia 1923 r. w przedmiocie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Konwencji Handlowej między Polską a Austrją, podpisanej w Warszawie dnia 25. września 1922 r. -

W Monitorze Polskim:

Nr. 14 z dnia 18. stycznia 1923.

Poz. 13. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 4. stycznia 1923 r. o zniesieniu kancelarji notarjalnej w Radomyślu Wielkim, oraz o utworzeniu drugiej kancelarji notarjalnej w Mielcu w okręgu sądu okręgowego w Tarnowie.

II.

Okólniki Województwa do Starostw.

WYDZIAŁ PREZYDJALNY.

22.

Odpis.

Okólnik Nr. 4.

Nakładem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych została wydana część V. Skorowidza Dekretów, Ustaw, Rozporządzeń i Okólników, opracowana przez Radcę Ministerjalnego Romana Hausnera.

Część V. obejmuje wszystkie normy prawne i przepisy, które w czasie od 1. stycznia do 1. czerwca 1922 zostały zamieszczone w Dzienniku Ustaw, Monitorze Polskim oraz w dziennikach i wydawnictwach urzędowych wszystkich Ministerstw i Urzędów Centralnych.

Cena Skorowidza objętości XII—109 str. wynosi 700 Mk. za egzemplarz broszurowany.

Równocześnie została podwyższona cena części IV. Skorowidza z 350 na 500 Mk. za egzemplarz broszurowany.

Z powodu wyczerpania części I., II. i III Skorowidza wydany został nakładem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Skorowidz, opracowany przez Naczelnika Wydziału Dr. Tadeusza Konckiego i Radcę Ministerjalnego Romana Hausnera, który obejmuje w jednym tomie cały materjał, zawarty poprzednio w części I., II. i III. a zatem za czas od stycznia 1918 do 30. czerwca 1921 r.

W nowem opracowaniu powyższy materjał uległ znacznemu skróceniu. Również w układzie Skorowidza, który zresztą w zasadzie pozostał ten sam zaprowadzono pewne zmiany, które ułatwiają korzystanie z książki, pozatem przy ponownym opracowaniu materjału dokonano rewizji ogłoszonych przepisów ze stanowiska ich mocy obowiązującej, przyczem wykreślono w przeważnej części te przepisy, które moc obowiązującą straciły.

Cena Skorowidza objętości XIII—259 str. wynosi 1500 Mk. za egzemplarz broszurowany.

Poszczególne egzemplarze Skorowidza można nabywać w księgarni F. Hoesicka, Warszawa, ul. Senatorska Nr. 22.

Województwo Stanisławowskie.
Wydział Prezydjalny.

L. 11748/pr. ex 1922.

Stanisławów, dnia 9. stycznia 1923.

Skorowidz Ustawodawczy w opracowaniu Hausnera

Do wszystkich Panów Starostów.

Podając powyższe do wiadomości Panom Starostom polecam o jego treści zawiadomić reprezentacje powiatowe tudzież reprezentacje gminne i Przełożeństwa Obszarów dworskich w powiecie z tem, że wspomniane wydawnictwo nabyć będzie można również w Kancelarji Prezydjum Województwa po poprzedniem nadesłaniu dowodu złożenia należytości w odnośnej Kasie Skarbowej

Dalsze warunki podane są w tutejszym reskrypcie z dnia 30. lipca 1922 L. 7181/pr. ustęp końcowy.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

23.

L. 21 pr. Stanisławów, dnia 9. stycznia 1923.

Zakład Sierót Sióstr Serafinek zezwolenie na kwestę.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 26. grudnia 1922 Nr. B. P. 5353 udzieliło w myśl § 1. przepisów ogłoszonych w Monitorze Polskim Nr. 33. z dnia 11. lutego 1921 pozwolenia dla Zakładu Sierót Sióstr Serafinek w Oświęcimiu na kwestę w czasie od 15. stycznia 1923. do dnia 15. stycznia 1924. po miastach i wsiach na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej na cele utrzymania sierót i kalek wspomnianego zakładu pod warunkiem, że Zarząd Zakładu Sierót Sióstr Serafinek i osoby przez ten Zarząd wydelegowane dla celów kwestarskich będą ściśle przestrzegały przepisów okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 446 z dnia 4. lutego 1921 ogłoszonego w wyżej wymienionym Monitorze Polskim.

Polecam Panom Starostom nie czynić przeszkód wspomnianemu Zakładowi, oraz osobom przez ten Zakład w celach kwestarskich wydelegowanych o ile stosować się będą do obowiązujących przepisów.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

24.

L. 22 pr. Stanisławów, dnia 9. stycznia 1922.

Główny Zarząd Polskiego Towarzystwa Czerwonego Krzyża — zezwolenie na kwestę.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 26. grudnia 1922 Nr. B. P. 5200 udzieliło w myśl § 1. przepisów, ogłoszonych w Monitorze Polskim Nr. 33. z dnia 11. lutego 1921 pozwolenia Głównemu Zarządowi Polskiego Towarzystwa Czerwonego Krzyża na urządzanie kwesty w czasie od dnia 20. maja 1923. do 27. maja 1923. r. po miastach i wsiach na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej na cele przewidziane statutem wspomnianego Towarzystwa pod warunkiem, że Główny Zarząd Polskiego Towarzystwa Czerwonego Krzyża i osoby przez ten Zarząd wydelegowane dla celów kwestarskich będą ściśle przestrzegały przepisów okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 446. z dnia 4. lutego 1921 r. ogłoszonego w wyżej wymienionym Monitorze Polskim.

Polecam Panom Starostom, aby w przeprowadzeniu kwesty nie czynili przeszkód Głównemu Za-

rządowi Czerwonego Krzyża, oraz osobom przez tenże Zarząd wydelegowanych w celach kwestarskich, o ile stosować się będą do obowiązujących przepisów, jak również, aby na okres czasu od dnia 20. maja do 27. maja 1923 nie wydawali zezwoleń na prawo urządzenia kwest rezerwując wspomniany czasokres dla Głównego Zarządu Polskiego Towarzystwa Czerwonego Krzyża.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

25.

L. 212/pr. Stanisławów, dnia 12. stycznia 1922.

W przedmiocie sposobu podawania do wiadomości ogółu rozporządzeń władz państwowych wymagających szczególnej publikacji.

Okólnik.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z 3. stycznia b. r. Nr. A. O. 3227 zarządziło celem zapobieżenia stałemu i gwałtownemu wzrostowi wydatków na druk publikacji urzędowych co następuje:

Rozplakatowywanie drukowanych rozporządzeń (obwieszczeń) władz ma mieć w przyszłości miejsce jedynie wówczas, gdy taka forma publikacji jest wyraźnie przepisana albo wynika z treści pnbl.kowanego rozporządzenia, dotyczące poboru wojskowego, najważniejszych spraw z dziedziny bezpieczeństwa publicznego, ograniczeń w ruchu nadgranicznym i t. p. Na zachodzącą konieczność wyjątkowego użycia systemu rozplakatowania rozporządzeń będą władze wyższe zwracały w konkretnych wypadkach uwagę władz niższych, o ile forma rozplakatowywania nie wynika już z obowiązujących przepisów. W ten sposób stanie się rozplakatowywanie sposobem publikacji obwieszczeń stosowanym wyjątkowo, w wypadkach szczególnie ważnych.

Poza określonemi wyżej nielicznymi wypadkami rozplakatowywania mają być rozporządzenia władz państwowych, wymagające ogłoszenia ich ludności, podawane do wiadomości publicznej w sposób prostszy i tańszy, niż rozplakatowywanie.

W szczególności w miastach (z wyjątkiem największych) i w miasteczkach mają być rozporządzenia obwieszczane przez odczytanie ich publiczności, zgromadzonej za pomocą odgłosu bębna; wybębnianie uskuteczniać należy — poza wypadkami nagłymi — w miejscu i w czasie wskazanym potrzebami i zwyczajami lokalnymi, (np. w dni targowe, dni świąteczne po nabożeństwach i t. p.) Wybębnianie może być oczywiście zastąpione gdzie zwyczaj taki istnieje, przez zwoływanie ludności za pomocą dzwonka, lub w inny sposób, praktykowany dotąd w danej miejscowości. W każdym razie jednak oprócz tego rodzaju publikacji winne być rozporządzenia pisane na maszynie, czy też ręką, wywieszone na tablicy w urzędzie gminnym, oraz w Starostwie z zaznaczeniem daty wywieszenia.

Anologiczny sposób publikacji ma być stosowany i w gminach wiejskich i tutaj rozporządzenta władz wymagające szczególnego podania ich do wiadomości ludności, mają być nie — rozplakatowywane, lecz odczytywane wobec mieszkańców danej miejscowości, zgromadzonych za pomocą sygnału bębna, dzwonka lub trąbki. Następować to ma o ile nie idzie o obwieszczenia pilne — z reguły w niedziele, względnie w dni świąteczne. Podobnie jak w gminach miejskich, mają być i tutaj rozporzedzenia poza ich ustnem ogłoszeniem wywieszane na tablicy gminnej, względnie sołtysa z zaznaczeniem daty affigowania. Stosowaniem przedstawionęgo wyżei sposobu ogłaszania rozporządzeń władz państwowych, osiągnie się z jednej strony zmniejszenie wydatków na druki, z drugiej zaś strony uzyska się w znacznym stopniu gwarancji, że treść rozporządzeń dotrze do wiadomości także analfabetów, stanowiących zwłaszcza po wsiach i miasteczkach znaczny odsetek ludności. Podając PP. Starostom niniejsze do wiadomości, polecam równocześnie ściśle stosować się do podanych wyżej wytycznych w sposobie ogłaszania rozporządzeń władz państwowych wymagających szczególnej publikacji. Forma ogłaszania powinna w ramach pow. zarządzeń, o ile możności pozostać ta sama, jaka obecnie w pow. tamtejszym praktykuje się.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

26.

L. 539/pr. Stanisławów, dnia 19. stycznia 1922.

Zgromadzenie Braci Bosych Misjonarzy w Dubnie. Zbiórka.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 12. b. m. Nr. B. P. 84 udzieliło w myśl okólnika § 1. przepisów, ogłoszonych w Monitorze Polskim Nr. 33 z dnia 11. lutego 1921 r. pozwolenia Zgromadzeniu Braci Bosych Misjonarzy w Dubnie na urządzenie kwest publicznych aż do odwołania po

miastach i wsiach na całym obszarze b. dzielnicy rosyjskiej i austrjackiej pod warunkiem, że Zgromadzenie Braci Bosych Misjonarzy w Dubnie i osoby przez ten Zarząd wydelegowane dla celów kwestarskich będą ściśle przestrzegały przepisów okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 446 z dnia 4. lutego 1921, ogłoszonego w wyżej wymienionym Monitorze Polskim.

Polecam Panom Starostom, aby w przeprowadzeniu kwesty nie czynili przeszkód Zgromadzeniu Braci Bosych Misjonarzy w Dubnie wydelegowanym w celach kwestarskich, o ile stosować się będą do obowązujących przepisów.

Wojewoda w. z. SZWEDZICKI.

27.

L. 671/pr. Stanisławów, dnia 24. stycznia 1923.

Zgromadzenie Sióstr Albertynek w Krakowie. Zezwolenie na kwestę.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 12. stycznia 1923 Nr. B. P. 81. w myśl § 1. przepisów ogłoszonych w Monitorze Polskim Nr. 33 z dnia 11. lutego 1921, udzieliło Zgromadzeniu Sióstr Albertynek w Krakowie pozwolenia na urządzenie jednorocznej kwesty w czasie od 1. stycznia 1923 r. do dnia 31. grudnia 1923. roku po wsiach i miastach na całym obszarze b. dzielnicy rosyjskiej i austrjackiej na cele związane z działalnością powyższego Zgromadzenia SS. Albertynek i osoby przez ten Zarząd wydelegowane dla celów kwestarskich będą ściśle przestrzegały przepisów okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 446 z dnia 4. lutego 1921 roku, ogłoszonego w wyżej wymienionym Monitorze Polskim.

Polecam Panom Starostom nie czynić przeszkód osobom przez powyższy Zarząd w celach kwestarskich wydelegowanych, o ile stosować się będą do obowiązujących przepisów.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

28.

L. 12227/pr. ex 1922.

Stanisławów, dnia 19. stycznia 1922.

Rozporządzenie Wojewody Stanisławowskiego w sprawie używania broni w pasie granicznym.

Ministerstwo Skarbu zawiadomiło Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, że częste strzały osób polujących nad samą granicą Rzeczypospolitej alarmują ustawicznie patrolujących na granicy strażników i w znaczny sposób utrudniają im służbę. Zdarza się częstokroć, że kilka placówek wprowadzonych w błąd strzałami schodzi z posterunków, co ułatwia przechodzenie granicy przez przemytników i osoby podejrzane. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych jest również zdania, że w obecnych warunkach bezpieczeństwa wszelkie zakłócenie spokoju w pasie granicznym jest niepożądane i ujemnie wpływa na pełnienie służby również przez organa bezpieczeństwa, wobec czego reskryptem z dnia 26. grudnia 1922 L. B. P. 5244 poleciło wprowadzić ograniczenia w używaniu broni w pasie granicznym.

Opierając się na postanowieniu §. 42. patentu o broni z 24. października 1852 Dz. p. p. Nr. 223, zarządzam co następuje:

1. Każdy uprawniony do polowania w obrębie pasa granicznego może polować jedynie za poprzedniem zgłoszeniem tego zamiaru u komendanta placówki granicznej straży celnej, któremu terytorjum polowania podlega, podając równocześnie przeciąg czasu, przez które dane polowanie odbywać się będzie. Zgłoszenie to musi być uskutecznione przynajmniej na 48 godzin przed chwilą rozpoczęcia polowania.

2. Za pas graniczny, w obrębie którego obowiązuje ograniczenie używania broni, uznaję pas ziemi szerokości 7 klm., ciągnący się wzdłuż calej granicy państwowej, licząc od linji granicznej w głąb kraju.

3. Przekroczenia niniejszego rozporządzenia mają być karane przez Starostwa po myśli rozporządzenia ministerjalnego z dnia 30. września 1857 r. Dz. p. p. Nr. 198.

4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa.

Wojewoda w. z. SZWEDZICKI.

29.

L. 181/pr. Stanisławów, dnia 24. stycznia 1923.

W sprawie wyjazdu za granicę osób narodowości rusińskiej, niemieckiej, żydowskiej z Wschodniej Małopolski — konieczność zaświadczeń P. K. U.

Do wszystkich Panów Starostów.

Nawiązując do wskazówek tut. reskryptu z dnia 5. maja 1922 L. 1241/Taj, anuluję niniejszem tut. reskrypt z dnia 13. października 1921 L. II. a. 1361 (Dziennik Urzędowy Województwa Stanisławowskiego

z dnia 1. listopada 1921 Nr. 1. poz. 30). którym zwolniono osoby narodowości rusińskiej, niemieckiej i żydowskiej z Wschodniej Małopolski ubiegające się o paszporty zagraniczne od obowiązku przedkładania zaświadczeń z P. K. U.

Odtąd polecam Panom Starostom stosować ściśle i w całej rozciągłości również w odniesieniu do osób podanych wyżej narodowości przepisy § 4. obowiązującej instrukcji paszportowej Nr. B. B. 490. oraz tut. reskryptu z dnia 1. lipca 1922 L. 6284 pr.

Wojewoda JURYSTOWSKI.

30.

L. 228/pr. Stanisławów, dnia 15. stycznia 1923.

Wykazy zgłoszonych do wyświetlania filmów.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 3. stycznia 1923 Nr. B. C. 76/6 polecam Panom Starostom, ażeby każdy zgłaszany do wyświetlenia obraz kinematograficzny, poczynając od dnia 1. lutego 1923 r. adnotowywali zgodnie z jego legitymacją filmową na arkuszu wedle podanego poniżej wzoru, który w tym celu założyć należy.

Arkusz ten punktualnie co kwartał będą przedkładać Panowie Starostowie w odpisie Prezydjum Województwa, zwracając uwagę na czytelność pisma i skrupulatne wypełnianie rubryk. Szczególnie polecam ściste i dokładne wypisywanie tytułów obrazów — wyraźnie, dużem pismem, dosłownie według legitymacji filmowych.

Za Wojewodę: KOCHAŃSKI.

Wzór B.

Wykaz zgłaszanych do wyświetlania filmów.

Starostwo ....

Miejscowość ....

Nr. legit.	Tytuł obrazu	Wydawca filmu	Długość filmu	Aktów	Nr Dziennika (według legit.)	Data podpisania legit.	Obraz zgłasza kino	Data zgłoszenia

31.

L. 419/pr. Stanisławów, dnia 24. stycznia 1923.

Prenumerata „Czasopisma Technicznego — Organu Ministerstwa Robót Publicznych i Polskiego Towarzystwa Politechnicznego we Lwowie".

Do wszystkich Panów Starostów.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 5. stycznia 1923 r. L. 25/23 oznajmiam, że z końcem roku 1922 zawiesiło Ministerstwo Robót Publicznych wydawnictwo swego urzędowego organu p. t. „Roboty Publiczne".

Począwszy od 1. stycznia 1923 r. urzędowym organem M. R. P. jest wydawane przez Polskie Torzystwo Politechniczne we Lwowie. „Czasopismo Techniczne" którego tytuł będzie opiewał „Czasopismo techniczne, Organ Ministerstwa Robót Publicznych i Polskiego Towarzystwa Politechnicznego we Lwowie.

Czasopismo Techniczne pomieszczać będzie, jako część urzędową te rozporządzenia Ministerstwa Robót Publicznych. których nie zamieszcza się w „Dzienniku Ustaw" ani „Monitorze Polskim", nadto zmiany personalne i organizacyjne, komunikaty o działalności Ministerstwa i podległych urzędów, sprawozdania z ankiet, wreszcie wszelkiego rodzaju ogłoszenia, obwieszczenia licytacji na dostawy, roboty, rozpisania konkursów i t. p. przez Min. Rob. Publicznych i podległe urzędy.

Z powyższych względów winny podległe mi urzędy resortu Min. Rob. Pub. prenumerować obecnie w miejsce „Robót Publicznych" Czasopismo Techniczne i używać je do spublikowania wyżej wspomnianych ogłoszeń urzędowych.

Prenumerata ma być opłacana kwartalnie z góry najdalej do 5. dnia pierwszego miesiąca kwartału.

Wysokość prenumeraty i taryfa ogłoszeń ogłoszone zostały w pierwszym numerze „Czasopisma Technicznego".

Niniejszem zwracam się do instytucji i związków samorządowych ze wskazaniem na potrzebę zaprenumerowania „Czasopisma Technicznego" i jego użyteczność ze względu na urzędowy charakter, jako organu Ministerstwa Robót Publicznych.

Urzędy i urzędnicy chcący zamieścić swe prace w „Czasopiśmie Technicznym" winni je nadsyłać na ręce Dr. Adama Rożańskiego, Dyrektora Departamentu Min. Rob. Pub. jako członka redakcji i czasopisma ze strony Min. Rob. Pub. — Adres Redakcji i Admi-

nistracji czasopisma brzmi: „Czasopismo Techniczne" Lwów, ul. Zimorowicza 9. — Analogiczny okólnik otrzymują podległe Min. Rob. Pub. urzędy, nie zespolone w organizacji wojewódzkiej wprost z Ministerstwa Robót Publicznych.

Panowie Starostowie przedłożą mi jak najśpieszniej wykaz wszystkich urzędów technicznych I. instancji zespolonych w ustroju wojewódzkim, które zaprenumerowały „Czasopismo Techniczne" ze szczegółowem podaniem nazw urzędów i ich adresów.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

32.

L. 516/pr. Stanisławów, dnia 24. stycznia 1923.

Zbiórka porzuconych pocisków artylerji.

Do wszystkich Panów Starostów.

W ślad za tut. reskryptem z dnia 19. maja 1922 L. 4803/pr. polecam Panom Starostom celem ułatwienia prac komisji pyrotechnicznej, która według pisma D. O. K. Nr. VI. Szef Art. Uzbr. we Lwowie z dnia 5. stycznia 1923 r. 48638/Art. z dniem 1. kwietnia b. r. na nowo rozpocznie niszczenie względnie zbiórkę municji porzuconej na terenie D. O. K. VI., wydać odpowiednie zarządzenia podległym organom gminnym i policyjnym, ażeby jeszcze raz zebrały najdokładniejsze wiadomości co do miejsc, w których znajduje się amunicja niewystrzelona, bądź na powierzchni. bądź też zakopana lub zatopiona.

Określenie odnośnych miejsc musi być bezwzględnie ściśle rzeczowe, a w wypadkach trudności co do określenia danego miejsca ze względu na położenie tegoż w otwartym terenie należy wskazać adres osoby, której miejsce to jest znanem.

Zebrane w ten sposób wiadomości należy przedłożyć Prezydjum Województwa w nieprzekraczalnym terminie do 5. marca 1923.

Negatywne relacje należy również przedłożyć.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

33.

L. 724/pr.

Stanisławów, dnia 24. stycznia 1923.

Polski przegląd kartograficzny.

Do wszystkich Panów Starostów.

Właśnie opuścił prasę pierwszy numer „Polskiego Przeglądu kartograficznego" wydawanego przez profesora Uniwersytetu Dr. Eugenjusza Romera, w nakładzie Książnicy Polskiej Towarzystwa Nauczycieli Szkół Wyższych we Lwowie, ulica Czarnieckiego 12, dokąd też w sprawie prenumeraty zwracać się należy.

Czasopismo to pierwsze i jedyne w kraju porusza na swych łamach najaktualniejsze zagadnienia kartograficzne, ważne tak dla każdej inteligentnej jednostki, jak i dla fachowych organizacji i zasługuje na najszersze poparcie wśród społeczeństwa.

Prenumerata roczna (na 4 zeszyty) wynosi: wpłacona w przeciągu pierwszego kwartału 4 000 mk., wpłacona po pierwszym kwartale wynosi czterokrotną kwotę ceny zeszytu odnośnego kwartału. Cena zeszytu pierwszego wynosi 1.000 mk.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

WYDZIAŁ ADMINISTRACYJNY.

34.

L. 200/II. a.

Stanisławów, dnia 22. stycznia 1923.

Świadectwa zachowania się zdemobilizowanych szeregowych.

Do wszytkich Panów Starostów.

W ślad za okólnikiem z 22. stycznia ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Nr. 20, poz. 444 oznajmiam, że Ministerstwo Spraw Wojskowych reskryptem z dnia 12. grudnia 1922 r., L. 26326/Pob. zarządziło co następuje:

Władze wojskowe na każdorazowe umotywowane żądanie władz administracyjnych i samorządowych udzielać będą informacji o zachowaniu obywateli w czasie pełnienia przez nich służby wojskowej, przesyłając tymże władzom odpisy wymierzonych kar, lecz dotyczące jedynie przestępstw sądowo-karnych, gdyż kary dyscyplinarne, jako ściśle związane z charakterem służby wojskowej, nie mogą wywierać żadnego wpływu na życie cywilne danego obywatela.

Informacji tych udzielać będą Powiatowe Komendy Uzupełnień.

Odnośnie tych obywateli, ktorzy odbywają służbę wojskową w szeregach kompetentne będą te Powiatowe Komendy Uzupełnień, które obywateli tych pobrały do wojska. Komendy te mają w drodze korespondencji zażądać każdorazowo od odnośnego oddziału, do którego dany szeregowy został wcielony, wyciągu z księgi kar, zawierającego jedynie kary

sądowe i przesłać takowy tej władzy, która o to prosiła.

Odnośnie szeregowych rezerwy lub pospolitego ruszenia, to informacji takich udzielać będą te P. K U. na terenie których dani rezerwiści lub pospolitacy zamiejszkują,

W związku z powyższem, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 30 grudnia 1922, Nr. A. W. 2302 zarządziło, że władze administracyjne w wypadkach zażądania od nich przez instytucje wojskowe potwierdzenia zachowania się zdemobilizowanych żołnierzy, powinny w interesie rzeczowości i dokładności swych informacji i o ile okoliczności sprawy tego wymagają, zwracać się do P. K. U. o opinję co do odnośnych osób z okresu ich służby wojskowej. Opinję tę zamieszczą następnie władze administracyjne w swem potwierdzeniu, powołując się na dotyczące pismo P. K. U.

O tem zawiadamiam Pana Starostę celem zastosowania się.

Wojewoda: w z. Dr. SCHWARZ.

35.

L. 32/II. b.

Stanisławów, dnia 12. stycznia 1923.

Walka z lichwą.

Do wszystkich Pan w Starostów.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 29. grudnia 1922, Nr. S. A 1562 zwracam uwagę PP. Starostów, że srożąca się obecnie drożyzna i ciągłe wahanie się cen i konjuktur na rynku gospodarczym stwarzają podatny grunt dla działalności elementów nieuczciwych w kierunku wyzysku ludności przez stałe podbijanie cen, magazynowanie i ukrywanie najniezbędniejszych artykułów, w nadziei osiągnięcia kosztem najszerszych mas ludności, nieuczciwych zysków. Prócz tego cała masa przygodnych pośredników utrudnia normalny obieg towarów, obciążając ich ceny i tak wygórowane, nieuczciwym i gospodarczo nieuzasadnionym zyskiem.

Wskutek tego polecam PP. Starostom, aby zajęli się energicznem ściganiem przestępstw, przewidzianych w obowiązujących przepisach o walce z lichwą, bądź to przez karanie w drodze administracyjnej przekroczeń rozporządzenia Ministerjalnego z dnia 5. lipca 1922. Dz. U. R P. Nr. 52, które po myśli ustawy z dnia 2. lipca 1920, Dz. U. R. P. Nr. 57 i ustawy z dnia 5. sierpnia 1922, Dz. U. R. P. Nr. 69 należą do kompetencji władz administracyjnych I. instancji, bądź to przez bezzwłoczne odstąpienie doniesień o przestępstwach wyliczonych w artykule 44 ustawy z dnia 2. lipca 1922, Dz. U. R. P. Nr. 67, podlegających orzecznictwu Sądu, właściwemu Sądowi do dalszego zarządzenia.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

36.

L. 197/II. c.

Stanisławów, dnia 13. stycznia 1923.

Nowa ustawa wodna.

Do wszystkich Panów Starostów.

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej Nr. 102 ex 1922, poz. 936 ogłoszoną zostata nowa ustawa wodna z 19. września 1922 r.

Obowiązkiem Panów Starostów jak i referentów Starostwa będzie z ustawą tą najdokładniej się zapoznać — Skoro do poszczególnych postanowień tej ustawy zostaną wydane rozporządzenia wykonawcze, Województwo wyda dokładniejsze wskazówki, o ile te rozporządzenia nie będą umieszczone w Dzienniku Ustaw, na razie ograniczam się do zwrócenia uwagi Panów Starostów w następujących kierunkach:

Ustawa weszła w życie z dniem ogłoszenia t. j. z dniem 27. listopada 1922, jednak do spraw, w których wdrożono postępowanie przed wejściem w życie tej ustawy, mają być zastosowane dotychczasowe ustawy (art. 255). — Natomiast do wszystkich innych spraw stosować należy bezwarunkowo postanowienia nowej ustawy wodnej. — Ustawa zmieniła znacznie kompetencję władz I. i II. instancji w sprawach wodnych (art. 186 i 187 ustawy).

Najważniejsza z tych zmian jest ta, że według art. 186 ustęp 4 do kompetencji władz administracyjnych II instancji należeć będzie wydawanie pozwoleń i zarządzeń co do zakładów o sile wodnej na wszystkich wodach (nie tylko jak dotąd używanych do regulacji statków lub spławiania tratew, jak to postanawiał § 76 dawnej ustawy).

Nowa ustawa zmieniła również częściowo dotychczasowe przepisy co do kompetencji władz w sprawach wodno-karnych, w szczególności ustanowiła w sprawach oznaczonych w art 241, 242, 243 i 244 kompetencję sądów powiatowych a w art. 247—249 określiła kompetencję władz administracyjnych i sposób postępowania.

Grzywny nakładane przez władze administracyjne za przekroczenia wodne mają według art. 250 ustawy wpływać do funduszów samorządowych wojewódzkich

na cele popierania budowli wodnych, o ile ustawy specjalne nie przekazują tych grzywien funduszom konserwacyjnym przedsiębiorstw melioracyjnych.

Na obszarze Małopolski ma tym funduszem dysponować na razie po myśli ustępu 3 art. 260 Tymczasowy Wydział Samorządowy, który w myśl specjalnych ustaw krajowych zarządza także funduszami konserwacyjnymi publicznych przedsiębiorstw meljoracyjnych.

Polecam zatem Panom Starostom, aby co miesiąc przesyłali Tymczasowemu Wydziałowi Samorządowemu krótki wyciąg z orzeczeń karnych sporządzony po myśli ustępu 5 a—d, art. 247.

Wreszcie zwracam uwagę, że po myśli art. 189 ustawy sprawy wodne mają być załatwiane przez władze I. i II. instancji kollegjalnie, jednak wskutek reskryptu Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 3. stycznia 1923, Nr. V. 324/22 polecam Panom Starostom aż do wyjścia rozporządzenia wykonawczego w tej sprawie wstrzymać się z tworzeniem kollegjów wodnych.

Za Wojewodę: Dr. SCHWARZ.

37.

L. 203/II. c.

Stanisławów, dnia 12. stycznia 1922.

Obowiązek właścicieli, rządców i dozorców domów przeciwdziałania tajnemu gorzelnictwu.

Do wszystkich Panów Starostów.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11. października 1922 r. o obowiązku właścicieli, zarządców i dozorców domów przeciwdziałania tajnemu gorzelnictwu (Dz. Ust. Nr. 96, poz. 883), wydane na podstawie art. 2 ustawy z dnia 2. lipca 1920 o zwalczaniu lichwy wojennej (Dz. Ust. Nr. 67 poz 449) w brzmieniu, nadanem mu ustawą z dnia 5 sierpnia 1922 r. (Dz. Ust. Nr. 69 poz. 618)., weszło stosownie do § 5. wspomnianego na wstępie rozporządzenia w życie z dniem 24. listopada 1922 i nakłada obowiązek na właścicieli, zarządców oraz dozorców domów i innych zabudowań zwracać uwagę, czy w pomieszczeniach znajdujących się w nieruchomościach podlegających ich pieczy nie uprawia się potajemnego gorzelnictwa i donieść natychmiast władzy o wszelkich w tym względzie spostrzeżeniach, względnie podejrzeniach. — Winni zaniedbania określonego wyżej obowiązku, jeżeli z okoliczności wynika, iż mieli możnośc spełnienia go, będą karani przez władze administracyjno-polityczne I. instancji aresztem do 3 miesięcy i grzywną do miljona marek lub jedną z tych kar, o ile czyn nie stanowi przestępstwa ulegającego surowszej karze sądowej (współudział w tajnem gorzelnictwie). Ze względu na doniosłe znaczenie wspomnianego rozporządzenia, polecam wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 30. grudnia 1922 Nr. B. P. 5139. treść tego rozporządzenia podać do najszerszej wiadomości ogółu ludności nadmieniając jednocześnie, że za przyczynianie się do wykrycia tajnej gorzelni, przyznaje się nagrody w granicach od 90.000 do 450.000 Marek (także donosicielom), nadto aby w każdym poszczególnym wypadku wykrycia tajnej gorzelni badano, czy zachodzą warunki do pociągnięcia właściciela, zarządcę lub dozorcę domu do odpowiedzialności karnej za zaniedbanie.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

WYDZIAŁ ZDROWIA PUBLICZNEGO.

38.

L. 167/VI.

Stanisławów, dnia 13. stycznia 1923.

Używanie godła państwowego przez apteki.

Okólnik

Do wszystkich Starostw.

Na skutek niejednokrotnych zapytań, dotyczących sprawy używania przez apteki godła państwowego (na sygnaturach, szyldach i t. p.), Ministerstwo Zdrowia Publicznego reskryptem z dnia 2. stycznia 1923 Nr. $\frac{\text{F. 26443/21}}{\text{1801}}$ wyjaśniło, że zgodnie z przepisami art. 2. ustawy z dnia 1. sierpnia 1919 o godłach i barwach Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 69 poz. 116) apteki nie są upoważnione do używania godła państwowego, a poprzednie obowiązujące w tej mierze przepisy szczegółowe lub przywileje prywatne z chwilą wejścia w życie powołanej ustawy zostały skasowane.

O tem należy zawiadomić wszystkie znajdujące się w powiecie apteki, pozostawiając w razie potrzeby i zależnie od warunków miejscowych określony termin na usunięcie godła państwowego z szyldów oraz zużycie posiadanych zapasów sygnatur w godło państwowe zaopatrzonych.

Za wojewodę: Dr. GOŁĘBIOWSKI.

39.

L. 216/VI. Stanisławów, dnia 17. stycznia 1923.

Wykonywanie policji sanitarnej na kolejach żelaznych. Nadzór nad bufetami kolejowymi.

Okólnik

Do wszystkich Starostw.

W myśl uchwały Rady Ministrów z dnia 9. listopada 1922 przechodzi policja sanitarna na kolejach żelaznych Rzeczypospolitej z Ministerstwa Kolei żelaznych do Ministerstwa Zdrowia Publicznego, obejmuje agendy sanitarne na kolejach państwowych i prywatnych oraz na kolejach podjazdowych z dniem 1. stycznia 1923 r.

W związku z powyższem zarządzeniem poleciło Ministerstwo Zdrowia Publicznego reskryptem z dnia 8. stycznia 1923 org. $\frac{39593}{4371}$ roztoczyć ścisły nadzór nad bufetami stacji kolejowych. Lekarze powiatowi są obowiązani dokonywać perjodycznych oględzin wszystkich pomieszczeń bufetów kolejowych a więc jadalni, kuchni, spiżarni, piwnic i t. p. i zarządzeń usuwania zauważonych zaniedbań lub usterek, zawiadamiając o tem także dotyczących zawiadowców stacyj. Gdyby stwierdzonych usterek w oznaczonym czasie nie usunięto, winno Starostwo donieść o tem Wojewódzkiemu Urzędowi Zdrowia, a w odpisie Ministerstwu Zdrowia publicznego, przedkładając przytem tak pierwszy jak i drugi protokół oględzin oraz odpis wydanego zarządzenia wraz z wnioskiem karnym.

Pierwszych szczegółowych oględzin bufetów stacyjnych należy dokonać do 10 dni i o wyniku tychże zdać sprawę Wojewódzkiemu Urzędowi Zdrowia.

Przy dokonywaniu oględzin bufetów należy się kierować następującemi zarządzeniami Ministerstwa Kolei Żelaznych, wydanemi w porozumieniu z Naczelnym Nadzwyczajnym Komisarjatem do walki z epidemijami w dniu 21. stycznia 1922 L. dz. 245 S/22.

W porozumienin z Naczelnym Nadzwyczajnym Komisarjatem do walki z epidemjaml Ministerstwo Kolei Żelaznych zarządza co następuje:

1. Wszystkie pomieszczenia, w których znajdują się bufety kolei, powinny być utrzymywane we wzorowej czystości. Szczególniej dotyczy to podłóg, które zamiatać należy conajmniej 3 razy na dobę, po uprzedniem skropieniu, względnie przy użyciu zwilżonych trocin.

2. Stoły bufetowe mają być pokryte materjałem nieprzemakalnym, a stoły jadalne, o ile nie są tym materjałem pokryte, winny być malowane olejno, lub przekryte czystemi serwetami, w ostatecznym razie czystym papierem.

3. Wszystkie naczynia stołowe i kuchenne sporządzone być winny z materjałów nieszkodliwych dla zdrowia i stale utrzymywane we wzorowej czystości. Naczynie przeznaczone do podawania napojów (piwo, herbata, woda sodowa i t. d.) mają być przemywane wodą bieżącą. W tym celu bufety powinny być zaopatrzone w stosowne zbiorniki wody z kranami. Zaleca się podawanie serwet papierowych. O ile podawane są serwety płócienne, powinny być prane po każdem użyciu.

4. Produkty spożywcze zabezpieczać należy od much i pyłu, tudzież umieszczać na bufetach tak, żeby kupujący nie mogli ich dotykać rękami lub odzieżą. W tym celu należy ustawić przegrodę (najlepiej szklaną) rozdzielającą produkty od kupujących. Produkty same należy trzymać pod szklanemi kloszami lub oszklonych gablotkach, ostatecznie na tacach, nakrytych stalką drucianą lub gazą naciągniętą na ramy.

5. Odręcznie sprzedawane niektóre produkty, jako to: ciastka i różne przekąski, podawać należy zawinięte w czysty papier. Używanie papieru zapisanego, drukowanego lub wogóle używanego jest niedozwolone.

6. Zabrania się sprzedaży produktów nieświeżych, zepsutych i wogóle szkodliwych dla zdrowia, bądź w istocie swej, bądź też przez pofałszowanie.

Napoje przygotowane do sprzedaży w oddzielnych pokojach, przechowywać należy aż do chwlli sprzedaży pod nakryciem. Limoniady sprzedawać wolno tylko w zamkniętych butelkach, zaopatrzonych w etykietę wyrabjających ją zakładów.

8. Muchy w pomieszczeniach bufetów kolejowych należy tępić wszystkiemi stosownemi ku temu środkami. Najlepiej przy pomocy lepkiego papieru, lub naczyń z ocukrzonym płynem, zaopatrzonych w pokrywę o niewielkich otworach. W miejscach widocznych i łatwo dostępnych mają być poroztawiane spluwaczki, a także umieszczona skrzyneczka do składania przez pasażerów resztek jedzenia, różnych odpadków i śmiecia.

9. Służba powinna być czysto ubrana (najlepiej zaopatrzona w białe fartuchy) i należycie umyta. Zwłaszcza w czystości utrzymywane ręce i paznogcie.

10. Przekroczenia postanowień niniejszego rozporządzenia karane będą w myśl art. 8 ustawy z dnia 14. lipca 1920 r. (Dz. Ust Rz. P. Nr. 61, poz. 388) drogą administracyjną grzywnami do 10.000 Mk. lub aresztem do 6 tygodni, przyczem grzywna i kara aresztu mogą być stosowane łącznie.

11. Lekarze kolejowi i Naczelnicy stacji zauważywszy zaniedbanie powyższych przepisów zarządzają usunięcie usterek, o czem niezwłocznie zawiadamiają bezpośrednich zwierzchników, przedkładając przytem wnioski karne.

12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15. lutego 1922 roku.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego zwraca uwagę, że obecny stan przeważnej liczby bufetów stacyjnych jest wysoce niezadawalniający i zagraża bezpieczeństwu podróżnych, wobec czego za ściśle zastosowanie powyżej wyszczególnionych zarządzeń czynię lekarzy powiatowych osobiście odpowiedzialnymi.

Wojewoda w. z. SZWEDZICKI.

40.

L. 263/VI. Stanisławów, dnia 20. stycznia 1923.

W sprawie świadectw lekarskich uprawniających do urlopu z powodu choroby urzędników i funkcjonarjuszy państwowych.

Okólnik

do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego reskryptem z dnia 28. grudnia 1922 r. Nr. Org. $\frac{36869}{3607}$ poleciło zawiadomić wszystkich lekarzy urzędowych, obowiązanych w myśl art. 7. rozporządzenia Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dnia 1. lipca 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 58, poz. 365, Dz. Ust. 1921 r. Nr. 89, poz. 663 i Dz. Ust. z 1922 r. Nr. 90 poz. 841 do wydawania urzędowych świadectw zdrowia osobom, pozostającym na służbie państwowej, a zgłaszającym się do zbadania celem otrzymania urlopu z powodu choroby, ażeby przy wydawaniu takich świadectw stosowali się do nastąpujących przepisów;

1) świadectwa lekarskie należy przesyłać do władzy badanego bespośrednio, względnie wręczać stronie w zapieczętowanej kopercie adresowanej do jego władzy;

2) obowiązkowo zaznaczać w świadectwie, czy stan zdrowia natychmiastowo uniemożliwia badanemu pełnienie obowiązków służbowych;

3) stawiać wyraźny wniosek dotyczący czasu trwania ewentualnego urlopu w przypadkach zaś, w których zachodzi wątpliwość z zastrzeżeniem, że należy się liczyć z potrzebą przedłużenia urlopu po jego upływie na podstawie ponownego zbadania.

Za ściste wykonanie wyżej wymienionych przepisów, czynię pp. lekarzy urzędowych osobiście odpowiedzialnymi.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

WYDZIAŁ ROLNICTWA I WETERYNARJI.

41.

L. 168/VII. a. Stanisławów, dnia 18. stycznia 1923.

Zgłoszenia o wypłaty zastępcze.

Do wszystkich Panów Starostów.

Główny Urząd likwidacyjny w Warszawie pismem z dnia 15. grudnia 1922 r. 1136:34 komunikuje, że wszelkie niezałatwione dotąd z jakichkolwiek bądź powodów zgłoszenia o wypłaty zastępcze, które stosownie do § 3 rozporządzenia Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 15. maja 1921 r. Dz. U. Rz. P. Nr. 57 poz. 371 wpłynęły do Komisarjatu Głównego Urzędu Likwidacyjnego we Lwowie, z powodu przejęcia niektórych czynności końcowych tegoż Komisarjatu przez Główny Urząd Likwidacyjny w Warszawie, poczynając od 1. stycznia 1923 r., stosownie do porozumienia z Ministerjum Skarbu, załatwiane będą już nie przez Komisarjat Gł. Urz. Likw. we Lwowie, a bezpośrednio przez Główny Urząd Likwidacyjny w Warszawie.

Zarządzenie powyższe w niczem zresztą nie wpłynie na dotychczasowy tryb postępowania, ustalony co do tych spraw w rozporządzeniu Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego z dnia 15. maja 1921 r. Dz. U. Rz. P. Nr. 57, poz. 361, jak i instrukcji o sposobie postępowania w sprawach wypłat zastępczych wewnątrz urzędów, przesłanej Ministerjum przy piśmie Głównego Urzędu Likwidacyjnego z dnia 4. sierpnia 1921 r Nr. 866/34. Spowoduje ono tu jedynie zmianę, że począwszy od 1. stycznia 1923 r. porozumienie odnośnych władz w myśl § 3 instrukcji zarówno i co do wierzytelności, powstałych na obszarze b. zaboru austrjackiego, będzie uskuteczniane bezpośrednio z Głównym Urzędem Likwidacyjnym w Warszawie. a nie z Komisarjatem Głównego Urzędu Likwidacyjnego we Lwowie.

Wobec powyższego polecam Panom Starostom aby wszelką niezałatwioną korespondencję z Komisarjatem Głównego Urzędu Likwidacyjnego we Lwowie dotyczącą spraw wypłat zastępczych, przesyłali począwszy od 1. stycznia 1923 r. do Głównego Urzędu Likwidacyjnego w Warszawie.

Wojewoda w. z. SZWEDZICKI.

42.

L. 341/VII. a. Stanisławów, dnia 17. stycznia 1923.

Komisja dla ustalenia cen drzewa budulcowego na cele odbudowy.

Do wszystkich Panów Starostów.

Na zasadzie § 1. rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 1. stycznia 1923 r. Dz. U. P. Nr. 10, ustanawiam następujące ceny za 1 m³ drzewa budulcowego na pniu w lasach prywatnych w okręgu tatejszego Województwa:

Klasa grubości według średnicy w połowie długości	Świerk	Jodła	Osika	Dąb			Uwaga
	I	II	III	I	II	III	
do 20 cm.	18000	16000	14500	24000	21000	19000	Styczeń 1923
od 21 do 30 cm.	28000	25000	22000	36000	32000	28000	
nad 30 cm	32000	29000	26000	—	—	—	

Ceny ustanowione w powyższej tabeli stosować należy przy obliczeniu wartości drzewa wydanego w lasach położonych co najwyżej w odległości 5 km. od stacji kolejowej; przy obliczeniu wartości drzewa w lasach oddalonych 5—10 km od stacji kolej. stosować należy ceny powyższe z 10% zniżką; przy odległości 10—20 km z 15% zniżką; przy odległości 20—30 km z 25% zniżką; przy odległości ponad 30 km z 30% zniżką.

Zarazem przypominam, iż powiaty tutejszego Województwa podzielono na klasy w sposób następujący:

D o k l a s y I. n a l e ż ą p o w i a t y: Horodenka i Śniatyn.

D o k l a s y II. n a l e ż ą p o w i a t y: Kołomyja, Stanisławów, Rohatyn, Tłumacz i Żydaczów.

D o k l a s y III. n a l e ż ą p o w i a t y: Bohorodczany, Dolina, Kałusz, Kosów, Nadwórna, Peczeniżyn, Skole, Stryj i Turka.

Za dębinę III. klasy nie ustanawiam cen, gdyż dębina ta nie podlega zajęciu.

Polecam Panu Staroście, ażeby treść tego obwieszczenia podał bezzwłocznie do wiadomości wszystkich interesowanych z pouczeniem, iż przeciwko ustanowionym cenom przysługuje im prawo odwołania się do Ministerstwa Robót Publicznych, licząc od dnia zawiadomienia ich względnie ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa.

Wojewoda w. z. SZWEDZICKI.

43.

L. 59/VII. B. Stanisławów, dnia 8. stycznia 1923.

W sprawie wydawania zaświadczeń zdrowotności roślin.

Okólnik

do wszystkich Panów Starostów.

Ustawy państw zachodnio europejskich wymagają, aby ziemniaki wożone do tych państw posiadały zaświadczenia zdrowotności wydane przez jedną z intsytucji ochrony roślin tego państwa, w którym ziemniaki zostały wyprodukowane

Wobec powyższego Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych komunikuje, że zaświadczeń powyższych nie mogą wydawać starostowie powiatów, jak to już miało miejsce, lecz że do wydawania tych zaświadczeń zostały powołane następujące instytucje:

1. Państwowy Instytut Naukowy Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach.
2. Państwowy Naukowy Instytut Rolniczy w Bydgoszczy.
3. Stacja Ochrony Roślin Politechniki Lwowskiej w Dublanach.
4. Zakład fitopatologiczny i Zakład ochrony lasu i owadoznawstwa Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Skierniewicach.
5. Wielkopolska Izba Rolnicza w Poznaniu.
6. Pomorska Izba Rolnicza w Toruniu.
7. Stacja ochrony Roślin Towarzystwa Ogrodniczego Warszawskiego w Warszawie ul. Bagatela 3.

O powyższem podaję do wiadomości Panów Starostów wskutek Reskryptu Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 30. grudnia L. 5212/R I z poleceniem zawiadomienia sfer interesowanych.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

44.

L. 203 VII. c.

Stanisławów, dnia 10. stycznia 1923.

Zwalczanie przemytnictwa.

Do wszystkich Panów Starostów.

Zwracam uwagę Pana Starosty na ustawę z dnia 26. września 1922 o przyznawaniu nagród za zwalczanie przemytnictwa i rozporządzenie Pana Ministra Skarbu z 24. listopada 1922 w przedmiocie wykonania tej ustawy, ogłoszone w Monitorze Polskim Nr. 284 z 14. grudnia 1922 celem bezzwłocznego stosownego postąpienia — o ile to się dotychczas nie stało —

w szczególności przedstawienia wyczerpująco i rzeczowo celu tej ustawy naczelnikom gmin i oglądaczom zwierząt na najbliższych sesjach, zachęcając ich w sposób przystępny do intenzywnej współpracy w zwalczaniu przemytnictwa także zwierząt przynoszącego dotkliwe straty gospodarstwu rolnemu.

Przytem zwracam uwagę Pana Starosty na wskazówki zawarte w okólniku z 29. maja 1922 L. 4090 II. b, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Nr. 12, z dnia 15. czerwca 1922, poz. 313, w sprawie zakazu wywozu za granicę, oraz na postanowienia §§ 4, 71, 72 i 73 austr. ustawy z 6. sierpnia 1909 i odnośne rozporządzenie wykonawcze Dzpp. Nr. 177 i 178 celem ewentualnego zastosowania się.

Przypominając zarazem wskazówki zawarte w ustępie 3-cim okólnika 10. listopada 1922, L. 7601/VII. ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Nr. 25, z dnia 1. grudnia 1922, poz. 534, polecam Panu Staroście kontynuować dalej przez organa do tego powołane jak najściślejszą kontrolę paszportów na zwierzęta w gminach, na targach, w rzeźniach, na kolejach, u handlarzy zwierzętami, rzeźników i t. p. a wszelkie nadużycia w tym względzie bezwzględnie tępić karami wymierzonemi według wskazówek zawartych w spomnianych okólnikach (w zasadzie areszt).

Ponieważ jak sprawdził wojewódzki inspektor weterynaryjny zdarzają się jeszcze wypadki legitymowania zwierząt niewłaściwymi paszportami, które wzbudzają uzasadnione podejrzenie, że zwłaszcza niesumienni handlarze względnie pośrednicy w handlu zwierzętami wyłudzają paszporty te od ludności, która nabyła zwierzęta na targach lub w innej miejscowości i legitymują niemi zwierzęta dotknięte chorobami zaraźliwemi i zwierzęta przemycone, kradzione i wogóle wątpliwego pochodzenia, przeto, aby nadużyciom tym ostatecznie kres położyć, polecam Panu Staroście niezwłocznie zarządzić, aby każde nabyte zwierzę świeżo wprowadzone do gminy przedstawiono do 24 godzin wraz z paszportem naczelnikowi gminy, oraz by naczelnik gminy po wprowadzeniu wspólnie z oglądaczem zwierząt niepodejrzanego stanu zdrowia i pochodzenia danego zwierzęcia, paszport, którym jest legitymowane unieważnił przekreślając go atramentem na krzyż wzdłuż całego paszportu, na odwrotnej zaś stronie paszportu zanotował datę zgłoszenia zwierzęcia i paszport ten przechował w Urzędzie gminnym.

W razie wydania na takie zwierzę nowego paszportu przed upływem 3-ch miesięcy licząc od dnia wprowadzenia zwierzęcia do gminy należy dawny przekreślony paszport dołączyć do odnośnego jukstu paszportowego a daty jego powołać w nowym paszporcie.

Powołując się na § 7 austr. ustawy z 6. sierpnia i odnośne rozporządzenie wykonawcze Dz. p. p. 177 i 178 upoważniam Panów Starostów w powiatach granicznych Śniatynie, Kosowie, Nadwórnie, Bohorodczanach, Kałuszu, Dolinie, Skolem i Turce zarządzić niezwłocznie, by w gminach położonych na pograniczu Państwa, które ze względu na stosunki miejscowe uznają za wskazane, — naczelnicy gmin zaprowadzili niezwłocznie liczbową ewidencję wszystkich zwierząt domowych jednokopytowych i racicowych, dokładnie ją prowadzili sprawdzając przynajmniej raz w miesiącu czy ilość zwierząt mieszkańca gminy zgadza się z zapiskami w ewidencji.

W gminach, w których zaprowadzona została liczbowa ewidencja zwierząt zobowiązać należy ich mieszkańców, by o każdej zmianie w stanie ich zwierząt t. j. o przybytku względnie ubytku donosili do 24 godzin naczelnikowi gminy, a powołanym do tego organom polecić, by przy każdej sposobności przekonywały się o sposobie prowadzenia liczbowej ewidencji, winnych zaś zaniedbania dokładnego prowadzenia ewidencji i niezgłaszania zmian w stanie zwierząt przedstawiały do przykładnego ukarania.

O ile w powiatach granicznych względnie w gminach powiatów położonych na pograniczu znajdują się górskie pasze letnie (połoniny) należy dość wcześnie przed wypędzeniem na nie zwierząt wydać zależnie bezwarunkowo od stosunków miejscowych stosowne zarządzenia zmierzające do założenia i utrzymania ścisłej ewidencji zwierząt wypędzonych na graniczne pasze letnie i zarządzenia te podać wcześnie do wiadomości komu należy.

W tym celu należy zawczasu sporządzić spis wszystkich pasz, ich nazwy i właścicieli, wyznaczyć odpowiedne dogodne dla ludności miejsce, w których mają być zgłaszane do ewidencji przed wypędem, na pasze górskie, wyznaczyć zaufane osoby do prowadzenia ewidencji ewentualnie w porozumieniu z Wydziałem powiatowym oznaczyć wysokość ich wynagrodzenia za tę czynność, które ponieść winny strony interesowane wreszcie poczynić inne wskazane warunkami miejscowymi środki przygotowawcze.

Odpis zarządzenia wydanego na podstawie niniejszego okólnika zechcą wszyscy Panowie Starostowie przedłożyć mi do 14-tu dni a Panowie Starostowie w wyżej wspomnianych powiatach granicznych przedłożą mi nadto w pierwszej połowie kwietnia 1923 r. odpis zarządzeń co do letnich pasz górskich (połonin).

Wojewoda: w z. SWOBODA.

WYDZIAŁ PRZEMYSŁOWY.

45.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych o podwyższeniu taks egzaminacyjnych przemysłowych.

Rozporządzenie

Ministra Robót Publicznych z dnia 8. grudnia 1922 r. w porozumieniu z Ministrami Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Przemysłu i Handlu o podwyższeniu taks egzaminacyjnych dla ubiegających się o upoważnienie do przemysłu budowniczych, majstrów murarskich, kamieniarskich, ciesielskich i studniarskich (rurmistrzów) na obszarze b. zaboru austrjackiego.

Na zasadzie § 13. ustęp 2 austr. ustawy z 26. grudnia 1893 r o urządzeniu tych rodzajów przemysłu budowlanego, które wymagają konsensu (aust. Dz. U. P. Nr. 193) zarządza się co następuje:

§ 1.

Taksy do egzaminów, ustanowione rozporządzeniem Ministra Robót Publicznych z dnia 20. czerwca 1922 r. wydanem w porozumieniu z Ministrami Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Przemysłu I Handlu dla ubiegających się o uprawnienie do przemysłu na budowniczych, majstrów murarskich, kamieniarskich, ciesielskich i studniarskich (rurmistrzów) na obszarze b. zaboru austrjackiego („Monitor Polski" r. 1922 Nr. 158 poz. 99) podwyższa się dwukrotnie.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Robot Publicznych
(—) ŁOPUSZAŃSKI

Min Wyznań Rel. i Ośw. Publ.
(—) KUMANIECKI

Minister Przemysłu i Handlu
(—) STRASSBURGIER.

WYDZIAŁ ROBÓT PUBLICZNYCH.

46.

L. 6763/III. D. Warszawa, dnia 21. listopada 1922.

Ministerstwo Robót Publicznych
Wydział elektryczny.

Pożyczki rządowe dla gmin na budowę elektrowni.

Wobec tego, że do Ministerstwa Robót Publicznych zwraca się bardzo wiele miast z prośbami o pożyczki na urządzenie elektrowni. Wydział uważa za wskazane podanie do wiadomości miast oświadczenie Naczelnika Wydziału elektrycznego złożona na Zjeździe Elektrotechników Polskich w Toruniu w dniu 30. października 1921 r., gdzie są wskazane wytyczne, jakich Ministerstwo Robót Publicznych ma zamiar się trzymać przy udzielaniu kredytów na budowę i rozbudowę elektrowni miejskich w związku z ogólnemi pracami na elektryfikację Polski. Według tego oświadczenia Ministerstwo Robót Publicznych ma zamiar:

1. Popierać i ułatwiać budowę wielkich elektrowni okręgowych.

2. Budowy elektrowni drobnych w zasadzie nie popierać i dozwalać tylko w wypadkach specjalnych, udzielając na nie uprawnień krótkoterminowych.

3. Z funduszów rządowych przeznaczonych na odbudowę zniszczonych miasteczek, udzielać kredytów na budowę w nich elektrowni tylko w wypadkach wyjątkowych.

MINISTERSTWO ROBÓT PUBLICZNYCH.

III.

RUCH SŁUŻBOWY.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych przeniósł Kazimierza Madurowicza, radcę Wojew. i Kierownika Starostwa z Kałusza do Nadwórny i powierzył mu kierownictwo tamtejszego Starostwa.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych przeniósł Starostę Ottona Brückmanna ze Starostwa w Stanisławowie do Kałusza i powierzył mu kierownictwo tamtejszego Starostwa.

Pan Wojewoda przeniósł urzędnika konceptowego VIII. stopnia służbowego Michała Wronę ze Stanisławowa do Starostwa w Bohorodczanach.

Pan Wojewoda dopuścił absolwenta praw Leonarda Gutowskiego do służby przygotowawczej konceptowej przy Władzach polityczno-administracyjnych i przeznaczył do służby w Starostwie w Nadwórnie.

Pan Wojewoda zamianował Eljasza Wizerkaniuka, podoficera rachunkowego, prowizorycznym kancellstą Województwa w XI. stopniu służbowym i przeznzczył do służby w Starostwie w Kosowie.

Nekrologja.

Alojzy Giraldo, sekretarz powiatowy przy Starostwie w Rohatynie, zmarł dnia 16. stycznia, 1923.

IV.

KOMUNIKATY i OBWIESZCZENIA.

Województwo Stanisławowskie.

L. 44/II. c. Stanisławów, dnia 9. stycznia 1923.

Czasowe zwinięcie agencji pocztowej Baginsberg.

KOMUNIKAT.

Z dniem 31. grudnia 1922 została czasowo zamknięta agencja pocztowa w Baginsbergu, okręg zaś jej doręczeń t. j. przysiółek Baginsberg, gmina Piadyki i obszary dworskie Kozaszów, Stasien i Cwecherówka przydzielony został do zamiejscowego okręgu doręczeń urzędu pocztowego Kołomyja.

Województwo Stanisławowskie.

L. 175/II. c. Stanisławów, dnia 10 stycznia 1923.

Ograniczenia ruchu w okręgu Dyrekcji Kolei Stanisławowskiej w miesiącu styczniu 1923.

KOMUNIKAT.

Dnia 1. stycznia 1923 obowiązują w okręgu Dyrekcji Stanisławowskiej następujące ograniczenia ruchu:

1. Na odcinku Jasienów Polny wyt. Granica Państwa pod Jasienowem Polnym oraz na odcinku Worochta wyt. Granica Państwa pod Woronienką wstrzymany ruch osobowy, bagażowy i towarowy.

2. Odcinek Diatkowce Brettler-Szeparowce Kniaźdwór, szlaku Nadwórniańskie Przedmieście-Szeparowce Kniaźdwór, Kołomyjskich kolei lokalnych jest zamknięty dla ruchu osobowego, bagażowego i towarowego. Naładunek własny i sąsiednich Dyrekcji przerwany.

Podaje się zarazem do wiadomości, że stacja graniczna polsko-rumuńska Grigore-Ghica-Voda (dawniej Niepołokowce) jest zamkniętą dla wszystkich przesyłek tak całowagonowych jak i drobnicowych loco — oraz dla wszelkich przeekspedycyj tych przesyłek w kierunku do Rumunji.

L. 235/II. c. Stanisławów, dnia 15. stycznia 1923.

Podwyższenie taryfy przewozowej od przewozu promem w Niżniowie.

KOMUNIKAT.

Od 1. stycznia 1923 podwyższa się taryfę od pozostającego pod zarządem państwowym przewozu promem w Niżniowie a to:

1. Od osoby pieszej w jedną stronę z 20 Mk. na 50
2. Od zaprzęgu kołowego w jedną stronę z 150 Mk. na 250 Mk.
3. Od sztuki bydła rogatego lub konia w jedną stronę z 100 Mk. na 200 Mk.
4. Od sztuki małego bydła rogatego lub nierogacizny w jedną stronę z 50 Mk. na 100 Mk.

Za Wojewodę: SCHWARZ.

Rządowy Komisarz Wyborczy Izby Lekarskiej we Lwowie.

L. 7. Lwów, dnia 14. stycznia 1923.

OBWIESZCZENIE.

Przy powtórnych wyborach na 1 Członka Rady Izby Lekarskiej we Lwowie, odbytych w dniu 14-go stycznia 1923, otrzymał największą ilość głosów (200 na 300 oddanych głosów) zatem na Członka Rady Izby Lekarskiej wybranym został Gen. Dr. Hordyński Zdzisław.

Dr. MIKOŁAJSKI, w. r.
Rządowy Komisarz Wyborczy.

Wydział powiatowy.

L. 86. Dolina, dnia 12. stycznia 1923.

OGŁOSZENIE.

W myśl § 30, ustawy o Reprezentacji powiatowej podaje się do wiadomości, iż budżety powiatowego funduszu administracyjnego i drogowego na rok 1923 zostały wyłożone w biurze Wydziału powiatowego do przejrzenia opodatkowanych w powiecie.

Wiceprezes: HANKIEWICZ.

Urząd Miejski w Tłumaczu.

L. 167. Tłumacz, dnia 14. stycznia 1923

OGŁOSZENIE.

Komisja podatkowa miejska w Tłumaczu uchwaliła na podstawie ustawy z dnia 17. grudnia 1921 r. Dz. U. Rz. P. P. Nr. 2, poz. 6 i rozp. wykonawczego z 17. grudnia 1921 r. Dz. U. Rz. P. P. Nr. 34/22 poz. 294 podatek od lokali a to:

	na rok 1921	1922 z podwyżką 25%	1923 z podwyżką 50%
	Mk.	Mk.	Mk.
a) od 1 izbowych	1500	1875	2250
b) od 2 izbowych	2500	3125	3750
c) od 3 izbowych	3500	4375	5250
d) od 4 izbowych	5000	6250	7500
d) od 5 i więcej izbowych . . .	7000	8750	10500

f) od lokali przemysłowych i zarobkowych stosownie do dochodów wedle ocenienia komisji.

Komisarz Rządowy: KAROL SOKOŁOWSKI.

Z drukarni i litografji St. Chowańca w Stanisławowie.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]